

ко ще просвѣтѣтъ; като е тъй пий минаваме на расказа си за българскый въпросъ.

Въ голѣмото си заслѣпление прѣдъ свѣтлинѣтъ на българскыѣ правдини, Гръцкыѣ вѣстници не прѣстаняхъ да пущатъ сѣкаквы лъжливы извѣстія за хода на българскый въпросъ и да смущаватъ ума на публиката. Веднажъ тый обявявахъ, че Портата криво разбрала българскый въпросъ и че оставя рѣшеніето му на патріаршіята, която сама може да го рѣши; другъ пѣтъ тый побързахъ да извѣстятъ на свѣта, че обѣщаното тескере за избирание на Екзарха не ще са проводи на българетѣ, додѣто патріаршіята не намѣри единъ способъ за рѣшеніе на въпросѣтъ; трети пѣтъ тый слѣгахъ, че Арменскый патріархъ зема страна на Вселенскый патріархъ, жалува са защо не го викали на патріаршескый синодъ да осѣди и той и прокълне българскыѣ владыцы, и казува че е готовъ да направи прѣдставленія на Портата, че ужъ послѣдната нѣмала право да са мѣси въ черковныѣ работы. Лъжата на сичко това бѣше явна и не са забави да са изобличи отъ дѣто трѣбаше; при се това Гръцыѣ продължавхъ да мислятъ и да казватъ, че и Портата и цѣлый свѣтъ е съ тѣхъ и че по никакѣвъ начинъ тескерето за Екзархъ не може да са даде на българетѣ безъ изволеніето на патріаршіята. Това увѣреніе бѣше така общо, щото новата комисія въ патріаршіята по българскый въпросъ са разотиде по мѣстата си